L'efecte dominó, a última hora

El Girona confia acabar de tancar durant l'últim dia de mercat l'arribada de Mojica i la marxa d'Angeliño, que ahir no va poder concretar quan l'acord semblava fet

El club manté oberta l'expectativa d'afegir més competència a l'atac

Com un bon nombre de clubs, el Girona arriba a l'últim dia del mercat d'hivern amb feina per fer. El club confiava haver desencallat una de les operacions que fa dies que treballa i, tot i que la va arribar a tenir molt madura ahir, no la va poder acabar de concretar. La gestió afecta una sola demarcació, el carril esquerre, però té múltiples afectats i condicionants. Angeliño Tasende, que havia estat presentat fa poc més d'un mes conjuntament amb Pablo Maffeo, va digerir malament des de ben aviat la falta d'oportunitats, i el club va entendre que, si el jugador no es trobava còmode amb el seu paper, era convenient buscar-li una alternativa. De seguida va aparèixer la possibilitat d'entendre's amb Johan Mojica, una altra vella aspiració, però feia falta lligar totes les voluntats. La del colombià hi era (hi és) tota, però l'acord entre el jugador i el Rayo Vallecano es va complicar.

Mojica té contracte amb el conjunt madrileny fins al 2018, i un dels condicionants de les negociacions era trobar la fórmula per a la sortida, amb una cessió i una rescissió com a contraprestació com a possibilitats. Mojica confiava que els seus representants s'entenguessin ahir mateix amb el Rayo, però l'entesa es va demorar. El colombià destaca per la seva condició física i, teòricament, s'hauria d'adaptar molt bé a l'exigència i a les característiques del carril de Pablo Machín. Al Rayo, en canvi, Rubén Baraja l'havia fet desaparèixer de les alineacions. Va jugar cinc partits amb José Ramón Sandoval, destituït després de la tretzena jornada, i Baraja només el va fer jugar en la seva estrena, el 13 de novembre al camp del Lugo. Mojica va tornar a l'estiu a Vallecas després de dues bones temporades a segona A amb el Valladolid, amb el qual va acumular 66 partits.

Si l'operació es desencalla, Angeliño Tasende haurà tingut un pas efímer i frustrat per Montilivi, on va arribar amb ganes d'agafar minuts i ritme de competició després d'haver estat mig any a les ordres de Pep Guardiola al Manchester City. El gallec no ha entrat en cap de les quatre convocatòries que ha fet Pablo Machín durant el gener. En canvi, Pablo Maffeo, que va arribar també fa un mes però que ja tenia passat a Montilivi, ha estat citat sempre per Machín i ha jugat de titular dos dels quatre partits.

I el davanter?Més enllà d'estudiar el moviment al carril, el Girona fa temps que va al darrere d'un davanter d'un perfil diferent als que hi ha a la plantilla per apuntalar l'atac. De fet, és una idea que té el club des que a l'estiu es va quedar sense un quart davanter. I també ha tingut molt clar des del primer dia que el gran objectiu era el retorn de Rubén Sobrino. El problema és que, malgrat la insistència del club blanc-i-vermell i el vistiplau del Manchester City, el davanter no està gens convençut de tornar a segona A, un cop va aconseguir fer el salt a primera amb l'Alavés. A Vitòria, ha tingut poquíssim protagonisme en la lliga, però la participació en la copa –l'Alavés juga dijous l'anada de les semifinals contra el Celta– l'ha animat. El club no descarta ni activar alguna alternativa ni quedar-se com està.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 31-01-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1057175-l-efecte-domino-a-ultima-hora.html